

Dotazník v rámci studia ČZU, Barbora Jirsáková za Ramus odpovídal Jiří Richter leden 2015

1) Jednou z hlavních myšlenek je být co nejméně závislí na grantech a dotačních systémech – z jakého důvodu je nechcete využívat?

Důvodů je několik, některé jsou i spíše pocitové než vyargumentované a vypočítané, ale v zásadě jsou to tyto:

- > Granty a dotace jsou obvykle na konkrétní „projekt“ dlouhodobějšího charakteru. My, ačkoliv doufáme, že Ramus bude fungovat ještě dlouho, nechceme dělat taková rozhodnutí, která by nás na dlouhá léta zavázala k vykazování účtů a plnění plánu, který už bychom třeba ani nechtěli dělat a který by nebyl potřeba. Systém grantů je pro nás málo pružný.
- > Je v tom určitá ochrana – při pobírání veřejných dotací organizaci může kdokoliv napadnout za to, že za jeho daně dělá věci, které se mu nelíbí. V případě dárců soukromých toto není možné. S tím souvisí i následující bod.
- > Grant nemá „obličej“. Nefiguruje za ním žádný člověk, kterému se líbí to, co děláme. Grantová komise nedává ze svého – neprojevuje své vlastní preference - pouze přerozděluje daně a snaží se uhodnout, co veřejnost, která kroky komisí kontroluje, nejméně popudí. Se soukromými dárci je přímá komunikace. Pokud se jim líbí naše činnost, chtějí nám na ni přispět. Pokud se jim nelíbí, jdou dál.
- > Podpora z veřejných dotací a grantů se dlouhodobě snižuje. Neplatí už – alespoň my si to myslíme – že získat grant je terno a zajištění organizace na delší dobu.

2) Sponzoři – využíváte jich či nikoliv? Pokud ne, z jakého důvodu?

Sponzorů ve smyslu „reklama výměnou za peníze“ jsme dosud využívali pouze na benefičních akcích, a i to spíše pomálu, tedy obvykle na plakátech a v lákacích reklamních spotech. Dokázali jsme se vyhnout tristním situacím, kdy je například celé pódium na benefičním koncertě oblepené jmény firem, případně se celá akce jmenuje po nějaké firmě.

Nechceme být výkladní skříň byznysu. Na druhou stranu rádi projevíme vděk, takže dary obvykle uveřejňujeme v informačních článcích na našem webu, píšeme tiskové zprávy a všichni dárci mají místo v naší sekci „Ramus.je vděčný“. To ale není v rámci sponzoringu.

3) Kdo jsou Vaši největší dárci (sponzoři) – jednotlivci, firmy,...?

Naším největším finančním dárcem je ČCE Domažlice, která dvakrát ročně pořádá v Luženičkách u Domažlic bazar věcí dovezených z Německa a výtěžek věnuje několika školám a neziskovým organizacím. Dar se vždy pohyboval v řádu desítek tisíc.

Výrazně nás v roce 2012 podpořila Nadace Divoké Husy, která nám zdvojnásobila výtěžek z benefičního koncertu – přidala nám 60 000 Kč.

V roce 2013 jsme dostali dar 50 000 Kč od Českomoravské stavební spořitelny.

Nefinančními dárci jsou pak zejména firma Hájek-Reklama, jejíž autoservis nám jednou za čas opravuje zdarma dodávku (ale několikrát nám i věnovali dar v hodnotě okolo deseti tisíc), pan Něnička, který nám půjčuje louku na letní tábory a e.vox, který nám zajistil pronájem domény a webhosting. Velmi vděční jsme i nejmenovanému grafikovi, který zdarma navrhl naše logo a webové stránky.

Drobní dárci nám také posílají peníze na náš transparentní sbírkový účet, na jehož aktuální stav a historii se může kdokoliv podívat na internetu.

4) Jaká je struktura financování Vašeho sdružení – z čeho hradíte vzniklé náklady, výlety, akce atd.

Víkendové akce a tábory jsou pro nás nulové akce – tedy veškeré finanční náklady pokryjí účastníci, respektive rodiče. Máme dva druhy akcí – jemné, kde dobrovolníci neplatí nic – a drsné, které jsou určeny spíše pro starší nebo samostatnější lidi s postižením, kde platí stejně jak lidi s postižením, tak asistenti. Takové jsou víkendovky i tábory.

Naše největší, respektive jediné náklady jsou tedy provozní. Platy, pronájem kanceláře, pronájem skladu, opravování dodávky, provoz webu, bankovní poplatky, daně, účetní služby a tak dále. Tyto náklady hradíme z darů, ze zisku z pronájmů dodávky, z provozu naší mobilní kavárny Rambar, z benefičních akcí (v minulosti jsme pořádali benefiční koncert na dodávku, dva ročníky benefičního běhu Ramaton, chystají se další).

5) Z Vašeho uveřejněného účetnictví jsou jasně patrné ztráty, což je dlouhodobě neudržitelné – jak tuto situaci chcete v budoucnosti řešit? Nebylo by v tomto případě vhodné uvažovat o dotacích či grantech?

Situace není postavená tak, že dotace znamenají jisté peníze a bez dotací organizace žije.

Účetnictví, které máme zveřejněné, je pouze za část roku a nevypovídá celkově o hospodaření. Ve skutečnosti organizace se naše organizace díky dárcům drží spíše na nule – hrubým porovnáním stavu na provozním účtu na konci roku 2013 a na konci roku 2014 vidím, že částky se liší asi o dvacet tisíc, tedy žádný výrazný zisk ani výrazná ztráta.

V roce 2014 nicméně máme téměř deset placených zaměstnanců, pronajatou kancelář a sklad. Lze tedy říci, že hospodaříme velmi dobře!

V případě větších projektů (v současné době rekonstruujeme jeden menší objekt, abychom vytvořili dílnu, časem možná budeme uvažovat o nějaké nemovitosti) nicméně budeme zdroje financování znovu probírat.

V loňském roce jsme například uvažovali o úvěru na druhou dodávku.

V současné době totiž vlastníme dodávku, kterou komerčně pronajímáme, čímž získáváme také nějaké finance na provoz. Úvěr jsme nicméně nakonec zamítli.

6) Činnost sdružení stojí na dobrovolnících – jaký je jejich zájem o pomoc ve Vašem sdružení?

Při zakládání sdružení – a i čtyři roky potom – jsme byli všichni dobrovolníci. Samovolně ale vykrytalizovalo několik lidí, kteří si brali na starosti ty někdy nepříjemné organizační zodpovědnosti. Ti se před rokem stali zaměstnanci Ramusu. V roce 2014 mezi zaměstnance přibyla z dobrovolníků fundraiserka Anička, vystřídala se vedoucí kroužku Humr, taktéž z kolektivu dobrovolných asistentů. Někteří dobrovolníci jsou rádi, že se nemusí starat o nic jiného, než že přijedou na akci, jiní zase rádi organizují víkendovky nebo kroužky.

Palčivým problémem toho, že vznikla nějaká zaměstnanecká struktura je nicméně to, že se dobrovolníci, kteří se stali zaměstnanci, těm ostatním dobrovolníkům trochu vzdálili – vznikla jistá propast, se kterou se snažíme nějak popasovat. Dobrovolníkům se ale teď otevírá možnost fungovat v kontrolní komisi, kterou budeme zřizovat, čímž budou dohlížet na rozhodnutí, která zaměstnanci dělají – aby to nebylo „o nás bez nás“.

7) Spolupracujete s nějakým ústavem nebo pomáháte lidem s postižením ve Vašem okolí?

V Praze se v zásadě dá říct, že všichni lidé s postižením, kteří jezdí na naše akce, jsou z našeho okolí. S ústavy nespolupracujeme (zatím se nenaskytla příležitost), v minulosti jsme měli několik společných akcí se spřátelenou organizací Spolurádi, s Asistencí o.p.s., účastníme se městských akcí typu Živé město, Zažij město jinak apod.